

از مطالعه مطلب «پشتونها و پاکستان» چه می آموزیم

مراسم تاجپوشی احمد شاه درانی، مؤسس افغانستان نوین با شاخه گندمی که صابر شاه کابلی بر
دستار وی میگذارد - تابلو از مرحوم استاد برشنا

بتاریخ دوشنبه نهم ماه می در سایت ملی استقلال خپلواکی مضمونی از محترم «نجیب سخی» تحت عنوان «پشتونها و پاکستان» منتشر گردید که با تمام اعتقاد و پیروی از آزادی بیان و اندیشه، باعث ناباوری و تأثر این قلم و عده زیادی از خبرگان ما گردید. گرچه شعور سیاسی ملت افغان درین بیشتر از چهار دهه به انکشاف و باورمندی زیادی نایل گردیده است، ولی متأسفانه مردم امروز افغانستان به شمول نسل جوانی که بیشتر به معلومات انترنتی منتشره و بسایت های وسیع افغانی وابسته اند، چنین قوم ستیزی ها و ادعا های بی اساس را باور نموده و در شناخت تاریخ واقعی کشور شان و اقوام شریف آن به مغالطه و تحریفات ذهنی مواجه میگردند. این روش خطرناک و ایجاد نفاق، شقاق و تفرقه اندازی، در حقیقت پامال رویداد های واقعی، مستند و مستدل منطقه و افغانستان عزیز بوده و عقاید و برداشت های نسل های ما را بدون تردید به تحریف و مغالطه بسیار وسیع میکشاند.

از جانب دیگر باز هم با ترویج فعالیت دنیای مجازی انترنتی، مشاهده میگردد که تعداد تاریخ نگاران پوشالی و عقاید یک جانبه آنان که بی اساس، غیر مستند و دور از استدلال منطقی است، بیشتر بر

تعصبات دردناک قومی و لسانی استوار می باشد، طوریکه رویداد های واقعی و گذشته تاریخی افغانستان را با پیچ و تاب غیر معقول کاملاً منحرف می نمایند.

مضمون متذکره که بیشتر به هزیان یک مریض شباهت دارد و مانند پرندۀ سرگردانی که به شاخه های گوناگون درخت به منظور آویختن احتمالی پناه میبرد، از یک ادعای ناقص غیر مستند و بدون استدلال به ادعای بدتر و بی ربط تری می پیوندد که در فرجام فقط میخواست است خواننده را با گمراهی به تفرقه قومی و تخریب وحدت ملی اقوام شریف افغانستان بکشاند! یعنی در مجموع، بعد از مطالعه مضمون مذکور گمان میبریم که تعدادی از وابستگان فکری وابسته بغیر، مخصوصاً جیره خوران دستگاه آخندی از قبیل «لطیف پدرام، مخدوم رهین، قوی کوشان و دنباله روان آنان» که وظیفه غیر مقدس تحریک اقوام شریف افغانستان و تفرقه و شقاق را در بین ملت بر عهده دارند، علی الرغم ناکامی در تجزیه مادر وطن و پیوستن به دم و دستگاه سخیف آخوند های ایران، باز هم به ایجاد نفاق و شقاق بین مردم مظلوم وطن می پردازند. در حالیکه امروز در شرایط کاملاً حاد اقتصادی، اجتماعی و حالت خفقان طبقه اناث کشور که ملت با مشکلات فراوان و به مشقت در تلاش بهبود حالت زار سرزمین خود می باشد، چنین تعرضات ناجایز و شر اندازی های علنی تأسف بار، دقیقاً مخرب وحدت ملی افغانستان شمرده می شود. در زمینه تخریب کاری های پاکستان مغرض و سخیف، با تکرار افسانه سر منگسک «مگسک»، البته چیزی که عیان است، چه حاجت به بیان!

بهر حال، دور نمیرویم، با تمام بی ارزشی و فقر ادبی ای که در استعمال یک حد متوسط دری ارزشمند افغانستان درین نوشته بصورت فراوان مشاهده میگردد، این هموطن یقین در کشور ما چند صنفی از تاریخ را در مکتب مطالعه نموده و مطلع می باشد که در دوصد سالی که نیمقاره هند در جوار افغانستان، تحت سلطه استعمار بریتانیه بود، با حکمروایی پشتون ها آن ابر قدرت که در قلمرو آن آفتاب غروب نمی نمود، با تجاوزات گوناگون بر خاک مقدس افغان ها، سه بار به شکست سخت مواجه گردید. آیا ملتی که با چنان ابر قدرت پنجه نرم نمودند لیاقت الفاظ و جملات تمسخر آمیزی چون «...فقدان بنیاد تاریخی، علمی و مدنی شاهان سدوزایی و شاهچه های محمدزایی؛ افغانستان را ببازیچه دست انگلیس تبدیل کرده بود بعد از ختم انگلیس برقاصی و افسونگری در برابر روس و در چهل سال اخیر بساز امریکا، عرب سعودی، پاکستان، ایران و... میرقصند.» (در مورد اصلاح سطور فوق، تنظیم و استعمال صحیح حد اقل ادب دری، در مجموع مضمون، البته ادت و تصرفی صورت نگرفته است - ازین قلم).

به حکم صفحات تأریخ مستدل و مستند سرزمین ما در قرون اخیر شاهان افغانستان و حکمروایان آن به کمک ملت واحد از میرویس خان و احمد شاه بابا و بعد تر، هرگز آنچه را که آقای «نجیب سخی» ادعا دارد، تن به دنباله روی بی دشمن نداده اند. ولی استثنائاً در تاریخ هر سرزمینی اقلیتی به تفرقه و پامال وحدت ملی و وابستگی به غیر موجود بوده و هستند، طوریکه نمیشود وزیر اکبر خان را با شاه شجاع مقایسه نمود؛ یا ترکی پشتوننبار، احمد شاه مسعود تاجکنتبار و دوستم ازبکتبار را که هرسه علنی و مخفیانه به نوکری روس منحوس و وجدان فروشی و مظالم وسیع بر ملت مظلوم افغان پرداختند، نماینده اقوام شریف افغانستان چون پشتون، تاجک و ازبک محسوب نمود.

آقای «نجیب سخی» که سخت در آتش دشمنی علنی با قوم پشتون و پیشبینی و تلاش تجزیه خاک مقدس افغانستان قرار دارد، نام خدا چه پیشبینی های زهر آلودی درین راه می نماید.... در اخیر مضمون، وی به تمسخر به لسان رسمی اکثریت نفوس وطن می نویسد: **ژوندی دی وی افغانستان!** گرچه در سطور پراکنده آقای «نجیب سخی» به عوض استدلال منطقی و یا استنادی که بشود بر آن بیطرفانه اتکاء نمود دیده نمیشود، ولی نامبرده گاهی به سراغ داکتر «احمد جاوید» میرود که با بیزاری از افغانیت، دردا که سخت به منطقه ای در تاریخ به نام خراسان می پیوندد که هرگز به منزله کشور «مستقلی» با موجودیت نفوس، ساحه و قدرت سیاسی تبارز ننموده و زمانی همه افتخارات تاریخی افغان و افغانستان را مال ایران و توران میدانست.... و البته خود آقای نویسنده هم رویداد و حوادثی خلق مینماید که موجودیت و بنیاد تاریخی نداشته اند..... مثل همین اسم مقدس «افغانستان» که به زعم مذکور تحفه کثیفی بود که انگلیس بر سرزمین ما نسب «؟!» و تحمیل نموده است، یا الله!!

با چنین قلمفرسایی های ناروا و غیر مسئول در قسمت حقایق تاریخی وطن، بیم آن میرود که به ارتباط ادعای موجودیت نام و ساحه افغانستان زیر لوای «خراسان» که البته منطقه مشترکی وابسته به چندین کشور امروزی میگردد، فردا ادعای دیگری در زمینه ساحه «ترکستان» صورت گیرد که آنهم منطقوی بوده و مثلاً شامل ترکستان افغانی، ترکستان روسی و شمولیت چندین مملکتی میشود که در آسیای مرکزی مانند افغانستان به شکل دول مستقل با شناخت جامعه بینالمللی و خصایای دولتی با ساحات معین، نفوس و قدرت حاکمه موجود اند!

بهر حال، بعد از تکرار مطالعه مضمون «پشتونها و افغانستان»، متن را به تعدادی از قلمبستان ارجمند و دانشمند که برعکس، قلم را با استناد، استدلال و دقیقاً تکیه بر ملی گرایی و ایمان بر وحدت

مقدس ملی اقوام شریف افغانستان و البته با دسترسی به علمیت تاریخی و شناسایی رویداد های کشور ما، استعمال می نمایند، ارسال داشتیم و از آنان نظر بیطرفانه و معلومات جامع و مستند شان را برای رد و تغییر ادعا های غیر قابل باور آقای «نجیب سخی» برای نشر تقاضا نمودم. این حرکت صرف برای مطالعه و آگاهی به رویداد ها و حقایق تاریخی افغانستان و بیشتر معلومات حوادث واقعی چند قرن اخیر آن شمرده میشود.

خوشبختانه یکی از آثار نهایت مستند و مستدل محقق و دانشمند معاصر افغان داکتر «نور احمد خالدي» مقیم استرالیا، تحت عنوان «اسم افغانستان» است که از آرشیف وی بدست آمد و بلافاصله بعد از مضمون «پشتونها و پاکستان» درین وبسایت ملی به نشر رسید که به منزله آبی بر روی آتش ناحقی بود که مشتعل گردید. البته چون محترم داکتر «نور احمد خالدي» عازم مسافرت برای گردهم آیی افغانی مهمی به اروپا بود، وعده روشنی اندازی تحقیقی و تأییدی دیگر را در زمینه وحدت ملی و داشته های ملت افغانستان، در بازگشت ابراز نمود.

اینک باز هم افتخار داریم که در اثر خواهش از دانشمند و محقق دیگر افغان که محترم «آقای حامد نوید» مقیم ایالات متحده امریکا باشد، به ارتباط سطوری که محترم «نجیب سخی» پیشکش نموده، اثر قیمنداری به عنوان «آیا مناقشه بالای نام، حلال مشکلات امروز افغانستان است؟» منتشر گردیده است که ارزش تاریخی، آموزشی و استناد عالی آن در عرصه های گوناگون تاریخ کشور و تاریخ سیاسی قرون اخیر، نهایت ارزشمند و والاست، تا باشد که نسل های ما بتوانند در پهلوی ابتیاع معلومات آفاقی مستند و رویداد های مشهود وطن شان، خط بطلانی بر ادعاهای غیر مستند و عقده مندانۀ غیر تاریخی، بکشند.

برای مطالعه مضمون محترمانه نجیب سخی، داکتر نور احمد خالدي و حامد نوید که همه در وبسایت ملی «استقلال خپلواکی» منتشر گردیده اند، بر لینک های ذیل کلیک نموده ممنون سازید.

<http://www.esteqlaal.net/images/n-sakhi-pashtoon-haa-wa-pakistan.pdf>

<http://www.esteqlaal.net/images/d-n-a-khaledi-esm-e-afghanistan.pdf>

http://www.esteqlaal.net/images/Hamed-Naweed-Aia_monageshi-nam.pdf